

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวง
จังหวัดหมายเลข ๔๐๑๕ สายบ้านตาล-ลานสะกา-ฉวาง
ในท้องที่อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอลานสะกา
และอำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ. ๒๕๒๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๗
เป็นปีที่ ๓๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและ
ขยายทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๔๐๑๕ สายบ้านตาล-ลานสะกา-ฉวาง
ในท้องที่อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอลานสะกา และอำเภอฉวาง

จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งกรมทางหลวงได้สำรวจที่จะต้องเวนคืนเสร็จแล้ว ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๔๐๑๕ สายบ้านตาล-ลานสะกา-ฉวาง ในท้องที่อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอลานสะกา และอำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. ๒๕๒๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอลานสะกา และอำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้แก่กรมทางหลวงเพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด ตามแนวทางหลวงที่จะสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด ซึ่งกำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายบ้านตาล-ลานสะกา-ฉวาง พ.ศ. ๒๕๑๗ โดยมีแนวทางส่วนแคบที่สุดสี่เมตรและส่วนกว้างที่สุดสองร้อยสี่สิบเมตร ตามแผนผังที่ดินซึ่งจะได้ประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอและตำบลที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประจวบ สุนทรางกูร
รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกรมทางหลวงได้สำรวจพื้นที่ที่ต้องเวนคืนเพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๔๐๑๕ สายบ้านตาล-ลานสะกา-ฉวาง ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายบ้านตาล-ลานสะกา-ฉวาง พ.ศ. ๒๕๑๓ แล้วเสร็จแล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้